VIBRACIÓ

Setmanari Catalanista Republicà

ANY I — GIRONA, 20 D'AGOST DE 1932 — NUM. 29

Catalunya camina vers la seva organització autonòmica. Els articles darrerament aprovats són una prova de que la República endegarà per viaranys viables, el nostre plet.

El moment i la seva fórmula

Després dels fets del dia 10 s'ha demostrat que les suposades distanciacions de la República i l'opinió han estat un fals miratge, i s'ha demostrat que el poble segueix assistint al règim amb la calor de la màxima adhesió.

En aquest aspecte no hi ha cas i la República és intangible i invulnerable.

Els que encara creien que ací res havia canviat hauran tingut motius per a modificar ara llur criteri. Ací des de els 14 d'abril han canviat moltes coses, indici de que ha canviat substancialment quelcom. El que passa és que acostumats com estàvem a la eterna ficció que regia la política espanyola; acostumats al joc innoble de la política de cambra règia; acostumats a veure com els poderosos vivien en impunitat i els oprimits amb vilipendi, no sabem avenir-nos a que les coses vagin d'una altra manera.

Ara mateix sentiu tota mena de dites i de previsions, pronosticant el que ha de passar o no ha de passar, el que serà i el que no serà, amb motiu de l'enjudiciament i fall, i execució del fall, del cap de la militarada i demés compromesos en els esdeveniments del dia 10.

—Si fos un tinentet, la sentència s'executaria, sentiu dir; però essent un general dels grossos!

Vet ací un pensament típicament vell règim. Encara denúncia totes les infiltracions del passat monàrquic, quan era el caprici, i no la llei ni la voluntat democràtica, el que regia els destins del país.

No n'hi ha prou de dir-se republicà i de ser-ne políticament. Cal ésser espiritualment republicà, i per això cal viure el nou esperit que influeix i vivifica el sentit de la cosa pública i de les seves directrius i dels seus batecs i de les seves ansies i de les seves finalitats.

Un republicà que pensi que la República, que és més que el Govern i que el Parlament i que el mateix Cap de l'Estat, perquè és l'ànima de la col·lectivitat entera, pot fer encara diferències en l'aplicació estricta de la llei per la categoria dels homes, és un republicà de nom, perquè no respira l'ambient que ix de les entranyes mateixes de la fórmula republicana democràtica que proclama el principi primordial de l'igualtat de tots els ciutadans davant la llei.

* * *

La posició veritablement equànime davant de les sancions que s'imposen, ha d'ésser molt simple. Enemics som de l'injusticia com de la venjança: el terme equidistant és la llei i la seva aplicació estricte.

Quan la llei s'aplica — més si s'aplica amb l'aquiescència popular com aquesta vegada — no s'ha de preguntar si alguna raó política, de política de conveniència, pot aconsellar l'atenuació del rigorisme penal. En tals casos mai hi ha cap raó que sigui superior a la raó de la justícia, perquè la recta aplicació de la justícia és sempre, a la llarga i a la curta, la millor de les tàctiques. Avantposar, per contra, la conveniència a la justícia — com feia la monarquia — és sempre contraproduent.

Primerament, perquè un règim que fa justícia és inatacable en tots els ordres, per tant, és un règim que no ha de tèmer cap escomesa justificada. Segonament, perquè un règim fort no ha de cercar la conveniència per camins tortuosos, sinó que l'ha de cercar pels camins exemplaríssims de la legalitat. Tercerament, perquè res hi ha tant creador de civisme i confiança com el compliment del deure per part dels que ocupen les altes esferes; i posar paliatius a l'eficiència del precepte legal, per coses que no siguin inherents al fet mateix —com les circumstàncies d'atenuació o exemció de responsabilitat — és sempre un desviament que desencisa el sentiment popular, li minva la confiança i el torna suspicaç.

A la República, doncs, li convé fer damunt de tot el que la llei es compleixi.

* * *

Sensibles, com el primer, a la pietat, ens sentim inclinats a tenir benevolencia i pietat per les culpes de l'home, fidels als princips de l'humanitarisme i la convicció abolicionista de la pena de mort, en tant que pena irreparable.

Però si l'home ens porta a demanar l'indult, allò que l'home encara: quan el fet escapa del marc del individual com en el cas d'un delicte comú — un assassinat per exemple — no ens incita a demanar cap concessió de gràcia. Així complint la llei sobre el cap del general Sanjurjo a tenor dels preceptes dels articles 237 i 238 del Codi de Justícia militar, no es fa altra cosa que punir alguna cosa que està per damunt de l'home, perquè es puneix quelcom que l'home representa i que pel bé comú ha d'extirpar-se per sempre si no fer-se víctima de la societat entera de majors mals.

Per això els que moren per una causa són glorificats, perquè la causa està per damunt de la persona del penat.

Ara que àdhuc en aquest aspecte i en relació amb el cas Sanjurjo, convé pensar que mai s'han convertit en màrtirs els que lluny d'obtenir la consagració popular, n'han obtingut el blasme.

J. DE CAMPS I ARBOIX

GIRONI

Catalunya és la teva pàtria. La República reconeix la personalitat de Catalunya. Sigues catalanista republicà.

Què passa al Foment de la Sardana de Girona?

Molts amics nostres se'ns han dirigit perquè emprenguéssim una campanya per tal de posar en clar, la fosca o més ben dit, la nul·la actuació (?) del Foment de la Sardana de la nostra ciutat.

De moment fem aquesta pregunta als interessats:

¿Què passa al Foment de la Sardana de Girona, que fa molts mesos no dóna mostres de la seva activitat?

Les nostres planes estan a disposició dels que com nosaltres pregunten i també, naturalment, els que no poden excusar la resposta.

ANTENA

ENDAVANT

Satisfactori és el canvi que ha seguit la discussió de l'Estatut aquests darrers dies.

Tant satisfactori que ja s'han esvait els mals humors passats quan es discutí la fórmula de l'ensenyament. Ens plau que així sigui, majorment quan tothom accepta ara, el que anunciavem arran d'aquells moments que la vaguetat de la fórmula proposada era tal, que deixava irresolt el problema. Tot vindrà si en som dignes i ho sabem fer.

Ha estat més satisfactori el canvi de tracte del Parlament en aquests moments, perquè ha permès que el catalanisme republicà defensés a cor obert la República i que recolzada efussivament per Catalunya —baluard de totes les llibertats—es sentís segura, puix que Catalunya sola és prou per a aguantar el règim i preservar-lo de tot perill. No en va la democràcia catalana és la més assaonada, intelligent i forta de totes les democràcies hispàniques.

Amb l'últim consorci de Catalunya i la República, es pot fer via lliure i complir cada una llurs destins històrics en aquest procés de trascendental reforma i capgirament que és lobjectiu de la revolució civil i democràtica operada el 14 d'abril memorable.

QUÈ PASSA A TELÉFONS?

Cada dia és més deficient el servei de la Telefònica a Girona. De temps que ens venim queixant, pel retard en donar les comunicacions que es demanen i per les molèsties conseqüents si voleu demanar una conferència totjust d'haver-ne tingut una altra.

Malgrat tot res s'ha adobat, ni sabem que l'Ajuntament s'hagi ocupat d'adoptar alguna mesura per a fer veure a la companyia la impossibilitat de que les coses continuïn d'aquesta lamentable manera.

Demanem a l'Alcalde que es preocupi del cas, reclamant de la empresa monopolitzadora un remei a tantes deficiències.

Es de notar que el nombre d'abonats ha crescut sensiblement i que si a aquest augment i com a recompensa ha de respondre la companyia amb un pitjor servei, la cosa no seria tolerable.

Sembla que els quadros són els mateixos que abans i per tant insuficients; sembla que hi ha abonats que tenen fils empalmats; sembla que entre el personal de senyoretes hi ha tanta indisciplina, com negligència i incorrecció.

Les coses així no poden continuar.

Hi haurà esmena? Tenim dret a dubtar-ne.

DESARMAMENT?

El mateix dia, dos diaris catalans, "La Publicitat" i "La Veu", tractaven el mateix tema. El primer per la pluma de "Myself", pseudònim del finíssim Carles Soldevila; el segón per la pluma ferma i clara de Joan Estelrich.

Ambdós treballs periodístics esboçaven l'idea d'aprofitar el moment actual, per a anar a una reforma militar radical, tot acaronant l'idea del desarmament total de l'exèrcit espanyol.

Hi ha arguments de pes per a recolzar la tesi; tan liberal com atrevida. Citem-ne alguns

El salvar el país del sacrifici econòmic que mantenir l'exèrcit representa. El cost que significa sostenir un exèrcit eficient i modern. La dificultat — per a no dir impossibilitat — de convertir l'actual exèrcit en un instrument útil, com seria

El comunisme agrari a Girona

EL QUE ERA DE PREVEURE

Les inquietuds del B. O. C. en terres gironines van produïnt efectes; efectes que no per ésser previsibles són més de negligir.

La campanya agrària subversiva menada en aquestes comarques, ens fou sempre suspecte; enemics de tota demagògia — demagògia és per essència antiliberal — denunciàrem l'agrarisme que desenrotllava el grup anomenat "Acció Social Agrària" domiciliat a Banyoles i capdavanter de la campanya captadora de demandes de revisió, i que fou desenrotllada amb tan poca intel·ligència.

Ara ja arribem a la darrera etapa d'aquest moviment, sortosament fracassat en el seu primer intent. Es aquella etapa que amics nostres vaticinaren seria a no tardar realitat, puix que era conseqüència del que es feia; és aquella etapa que aquells mateixos amics nostres anunciaren com imminent a amics d'altres sectors del republicanisme liberal, que vacilaren en la actitud a prendre vis-a-vis d'aquelles tendències.

Ara, després de la fulla circulada per Banyoles firmada per Baldiri Juscafressa i dos més, en una part, i en l'altra per Miravitlles, Colomé i Estartús, han caigut totes les caretes. L'agrarisme subversiu de Juscafressa s'ha aliat i confós amb el B. O. C.

Ara no hi haurà enganyi possible, cosa que preferim que així sigui. Ara ja podran els d'"Acció Social Agrària" fer totes les campanyes per virolades que siguin perquè s'han definit dintre una tendència política i social coneguda. El que no podia tolerar-se sense protesta i escàndol pels bons liberals que saben el que és i el que obliga la doctrina liberal, era que uns nomes nominalment afiliats en partits burgesos, desnaturalitzant la seva significació, s'excedissin en paraules i promeses maximalistes i marxistes. Ara s'hauran acabat, sortosament, aquells motius d'escàndol i de protesta. Ens en felicitem.

FLORETES COMUNISTES

Els fulls susdits, — qual text, sentint-ho molt no podem reproduïr perquè han estat prohibit governativament hi ha tota la fraseologia usual en documents comunistes. No és això el que interessa.

El que interessa remarcar és el blasme que tenen pels polítics de l'Esquerra Republicana de Catalunya. Vegeu el que en diuen:

..."Mentrestant, els homes que havien estat aixecats **amb els nostres vots** als llocs més elevats de la representació popular, no feien absolutament res per a contrarestar l'activitat dels cacics i de llurs còmplices." Fruit de l acampanya reaccionària i "del silenci" dels polítics elegits en mala hora pel poble, foren el pacte del Palau de la Generalitat i el Decret de 31 d'octubre."

..."Però mentre els diputats d'Esquerra traïcionaren a llurs electors o dormien com imbècils."

..."Però — els diputats d'Esquerra —no varen fer res. Callaven com morts. Vosaltres, fiant-vos d'ells, tampoc fereu cap protesta."

..."Camarades, haveu perdut ocasions magnífiques per a fiar-vos dels polítics d'Esquerra i els radicals. Com a polítics burgesos han defensat i defensaran la burgesia."

Brindem aquest pomell de frases recollides, als polítics nostrats que, plens de bona intenció i de bonhomia, poguessin encara tenir dubtes.

UN FULL CONTRA L'ALTRE

La Junta Directiva d'Acció Catalana de Banyoles, ha contestat el full interdit amb un altre full que diu així:

"Fins avui no haviem dit ni una paraula per a comentar les tasques que ha anat desenrotllant "Acció Social Agrària" en tot allò que fa referència al problema de la terra, i no haviem dit res, perque cap blasme l'hi haviem de dirigir mentre les seves activitats han anat descapdellant-se dins l'òrbita marcada per la llei. No serem pas nosaltres qui censurin i combatin els elements agrícoles que fent us d'un dret reconegut i amparat per les lleis de la República, presentin demandes de revisió d'arrendament sempre que creguin de bona fe injustament lesionats llurs interessos, perquè considerem, que podrà estar-se o no d'acord amb allò que disposa i regula una llei, però mentres aquesta sigui vigent, no podrà ésser titllat de pertorbador aquell que l'utilitzi per a conseguir-ne avantatjes de caràcter social i econòmic. Fem aquestes afirmacions, no sols perquè ens hi obliga la nostra conformitat amb alts principis de justícia social, sinó perquè, són una conseqüència immediata del nostre ideari liberal i demòcrata que ens ordena l'ésser respectuosos amb l'ordre jurídic i social creat pels llegítims poders de la República.

Però també hem d'afirmar sense equívocs, que considerem altament pertorbador i mereixedor dels blasmes més enèrgcis, l'actuació d'aquells que volent amparar-se amb el que preceptúa una llei, no acaten ni compleixen sense protestes les decissions dels organismes encarregats d'interpretar-les, quan els falls els són desfavorables. El pitjor mal que pot passar-li a un poble es que siguin burlades i no cumplides les decissions dels Tribunals de Justicia, puix en aquest cas, s'entra de ple dins l'anarquia, que és la negació més rotunda del dret de la col·lectivitat i amb ella, a la pertorbació total de l'ordre social. Doncs bé, perquè som liberals i demòcrates —tornem a afirmar ara — condemnem— i combatrem sempre, l'obra pertorbadora i anàrquica d'aquells elements l'"Acció Social Agrària" que pretenen convertir el nostre camp en lloc de rebeldies, contra la llei i el Poder Públic.

La fulla repartida diumenge passat, entre els signants de la qual veiem el senyor Baldiri Juscafressa, hem de declarar francament que si no ens ha sorprès, ens ha indignat. No ens ha sorprès, perquè cap sorpresa poden produïr les trasmudances polítiques i ideològiques d'un home, que en el terme de cinc o sis anys l'hem vist passar per totes les situacions intermitjes que van des d'una cel·la d'exercitant del Monestir i fer propaganda a favor de l'obra dels xercicis parroquials, fins al moment present que signa i llança a l'opinió pública una fulla declaradament comunista; un home, que fa ben poc ens deia a nosaltres des de les pàgines de "Gent Nova" que no erem republicans, i avui el veiem alçar-se irat contra la República; un home, que fa poc portava a Banyoles a Companys i Aragai i els presentava als nostres pagesos com els idols que havien d'adorar, i avui els llença a la cara amb un cinisme esborronador un grapat de llot tractant

(c) Ministerio de Cultura 2005

els homes de l'Esquerra de traïdors; un home sense cap ideologia, sense noció de responsabilitat ni consciència que passa d'un partit a l'altre tinguent únicament en compte les seves conveniències personals. Quina seriétat pot atorgar-se a un home que en menys d'un any ha format part de tres partits polítics diferents?

Però ens ha indignat la fulla que comentem, perquè hi veiem clara una concomitància amb l'última sublevació monàrquica. Comunistes i monàrquics tots contra la República. Cada u treballa per la seva banda per enderrocar-la. Que significa sinó el recomanar ara, als nostres assenyats pagesos que es revoltin i no acatin les disposicions del Govern? Què significa sinó el presentar la República com l'enemic principal de la classe pagesa i que per tant cal destruir? Precisament ara que sembla ha pogut trobar-se la fórmula que ha de resoldre pacíficament el problema rabassaire, surt el senyor Juscafressa, i junt amb altres comunistes, aconsellen la desobediència i la revolta en els nostres camps. Per portar a cap la seva obra pertorbadora, no volen solucions pacífiques sinó que els interessa molt més el desordre i la bullanga. Doncs, bé, això nosaltres ho denunciem públicament com un acte de traició fet a la República i a Catalunya. Es propi d'un mal català i d'un mal republicà l'enverinar les qüestions sense cap necessitat i el crear conflictes al Govern en aquests moments tan trascendentals per l'estabilització definitiva de la República, d'aquesta República que si no es comunista, és perquè el poble amb la seva voluntat sobirana no vol que ho sigui.

Pagesos de Banyoles i comarca! No us deixeu enredar per enlluernadores i fàcils promeses d'aquests que us prometen molt i que saben del cert no us ho han de donar. Defenseu dintre la llei els vostres drets, que això ningú no ha de negar-vos però no us deixeu arrossegar per camins de violència contraris al vostre seny racial, puix no dubteu que si els seguissiu, a l'hora del perill i de la responsabilitat us trobarieu sols. No busqueu ni espereu el vostre millorament social per convulsions violentes, puix que això, qui us parli honradament us ha de dir que és avui impossible. No vulgueu jugar-vos ben inútilment la tranquil·litat i la pau de la vostra família, en temptatives revolucionàries que no poden reeixir. Tingueu confiança amb l'obra de la República i estigueu segurs que veureu implantades, dins les possibilitats del sistema econòmic actual, totes aquelles millores que realment us fan falta i que és de justícia us siguin atorgades.

Cal que tothom reaccioni i faci el que calgui per evitar que la nostra pagesia per tants conceptes admirable, sigui llençada per gent sense responsabilitat ni consciència, a una lluita fratricida i salvatge, incivil i antipatriòtica, que ocasionaria greus trastorns econòmics i que podria ésser causa de l'enrunament de la nostra agricultura.

Per Acció Catalana de Banyoles i Comarca. — LA JUNTA."

Benaventurat qui viu d'amor a la seva parla: ell estarà, en certa manera, immunitzat contra l'angoixa: tota altra amor coneix una hora o altra la minva de servir una serventa: amar la parla pròpia és condició quasi alímpica, accés, diríem, al tàlam de la deessa.

JOSEP CARNER

Els Jocs Florals de Girona

Fa quinze dies que feiem el següent comentari:

"Ens estranya molt que a hores d'ara encara no es parli dels Jocs Florals de la nostra ciutat.

Potser seria hora que el Consistori donés fe de vida, a no ésser que enguany ens quedéssim sense."

Avui el repetim i estem disposats a repetir-lo tantes setmanes com sigui precís fins que el Consistori ens digui quelcom.

Sr. GOVERNADOR

Estem esperant la reorganització del somatent!

El poble ho exigeix.

Gran Concurs de Sardanistes

Demà tindrà lloc al Santuari català de Lurdes, a Subirans (Arenys de Munt), aquest gran aplec sardanista, el qual promet ésser molt concorregut.

Es patrocinat per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament d'Arenys de Munt, i hi prendran part les cobles Barcelona (oficial de la Generalitat) i Pep Ventura, de Figueres. Hi ha dues mil pessetes en premis per al concurs sardanista.

L'acte és organitzat per les següents entitats:

L'Avenç Sardanista del Poble Nou, de Barcelona; Foment de la Sardana d'Hostafrancs, de id.; Agrupació Sardanista, de Badalona; Joventut Sardanística, de Calella; Foment de la Sardana, de Girona, i Foment de la Sardana, de Figueres.

Ordre de la Festa

Matí. A les nou.— Benedicció a la Gruta de la Verge, de la bandera de L'Avenç Sardanista de Poble Nou (Barcelona). En aquesta festa hi podran concórrer totes les entitats que ho desitgin.

A les deu.— Sardanes a la Plaça dels Pins, per la cobla Barcelona.

A dos quarts de dotze. — Sardanes a les dues places del Restaurant per la cobla Pep Ventura.

Tarda. De una a tres.— Concert de sardanes per les dues cobles enfront el Restaurant.

A dos quarts de quatre.— Dues sardanes per la cobla Pep Ventura, a la plaça del Restaurant.

A les quatre.— Primer Concurs de Sardanistes que se celebra al Santuari Català de Lurdes de Subirans, patrocinat per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament d'Arenys de Munt junt amb les entitats sardanistes organitzadores. Trofeus de la Generalitat de Catalunya i Municipi d'Arenys de Munt i 2.000 pessetes repartides en cinc premis. Constarà l'esmentat Concurs de dues sardanes de lluïment, a càrrec de la Cobla Barcelona.

Premis

Primer. Trofeu de la Generalitat de Catalunya i 600 pessetes.

Segon. Trofeu de l'Ajuntament d'Arenys de Munt i 350 pessetes.

Tercer, 300 pessets. Quart, 150. Cinquè, 100. Sisè, 75. Setè, 75. Vuitè, 75. Novè, 75. Desè, 50. Onzè, 50. Dotzè, 50. Tretzè, 50. Catorzè, 50. Quinzè, 50.

Per subscripcions a periòdics, llibres i revistes

SEGELLS DE CAUTXU

I RETOLS ESMALTATS

I D'ALTRES CLASSES

a **Modest Palahí**

AGENT COMERCIAL COL·LEGIAT

Carme, 24 — Girona

ANTENA

del cas. La supressió de tot perill de futures militarades. La pau i prosperitat de les llars ciutadanes dels minyons que han d'ésser soldats. La garantia de no veure's comprometes el país en empreses bèlliques. L'exemple dels països escandinaus. La consolidació pràtica de l'obra de la pau mundial.

Contra els arguments apuntats, les frases fetes i els raonaments de sempre poca cosa hi poden.

Per a obres d'aquesta envergadura, es necesita un fort ambient preparatori. A Catalunya s'han alçat les primeres veus i nosaltres no dubtem en alçar la nostra, empesos per uns sentiments patriòtics i pacifistes invencibles.

Serà possible?

LA REPÚBLICA I CATALUNYA

No anavem molt errats els que afirmèvem que únicament la República podia satisfer les aspiracions autonòmiques catalanes.

D'ençà del moviment monàrquic s'ha pogut constatar que en les Constituents ha deixat de predominar l'oposició sistemàtica a l'Estatut i en poques sessions s'ha avençat molt en la seva discussió i hem vist quelcom inesperat, com és, l'aprovació per aclamació de los articles estatuaris.

Tot hi tractant-se de matèries importantíssimes, sobre les quals era de preveure una oposició fulminant que, ultra produir un endarreriment a la seva aprovació hauria aixecat protestes i discussions fortes han trobat pas lliure i s'ha pogut arribar a acords ben satisfactoris per als catalanistes.

I és evident que hagi succeït així. La premsa més contrària a les llibertats catalanes ha estat suspesa com a complicada en l'última militarada. Els diputats més oposats a l'aprovació de l'Estatut són precisament els que provenint dels camps monàrquics pretenien continuar dintre de les Corts la seva política imperialista.

A una i altre el moviment fracassat els ha desenmascarat davant l'opinió al fer-se palès que tots els tòpics collocats enfront l'Estatut no eren més que una tàctica contra el règim.

L'adhesió popular plenament manifestada a la República ha estat una ratificació de la confiança i una aprovació a la seva obra patriòtica.

Els que se sentin encara atrets a prosseguir oposant-se a les aspiracions catalanes que pensin que s'identifiquen amb els elements monàrquics i que procurin adoptar-se l'ambient republicà que està disposat a ofegar tota reminiscència de procediments atàvics.

I els catalans que no confiin amb la República per a la solució del plet autonòmic que recapacitin i els hi serveixi d'exemple la tasca de les Corts.

ALTRA VEGADA ELS AGRARIS

La minoria agrària en el Parlament en una reunió darrerament celebrada va estimar que els projectes d'Estatut i Reforma agrària anaven massa ràpids en la seva aprovació.

No pot ésser, — argumentaven els diputats agraris — que unes lleis de tanta trascendència surtin de les Corts sense una discussió més meticulosa.

Es ben probable, doncs, que ben aviat tornarem a ésser víctimes de la tàctica obstruccionista dels detractors de Catalunya.

No ens enganyen els diputats minoritaris. La seva protesta l'articulen contra la rapidesa de la discussió, però ja podien ésser una mica més sincers i contraposar-la — obeint a l'imperatiu de la seva consciència — a les llibertats catalanes.

Tot el procediment dels agraris va encaminat més que a lograr un retard en l'aprovació del Codi estatutari a desfigurar l'obra de la República i a pesar del compromís solemne que té aquesta d'arranjar el plet autonòmic voldrien que les Corts rebutgessin de plè les aspiracions catalanes.

Protestarien els agraris si les Corts en una sola sessió declarés improcedent la concessió de l'autonomia a Catalunya? No ho creiem.

I si és així val la pena de que siguin sincers i afirmin que no estan renyits amb procediments acceleradors sinó amb l'am-

COMERCIANT

Posa els rètols del teu comerç en català.
Redacta els documents comercials en català.
Donaràs una prova de civisme escrivint amb la mateixa llengua que parles.

La Lluita Antituberculosa i Acció Social de les comarques gironines

Reproducció augmentada del segell antituberculós que molt aviat es posarà en circulació.

Sense propagandes exagerades, sense una oberta protecció oficial, el Patronat de Lluita Antituberculosa i Acció Social de les Comarques Gironines va fent la seva tasca.

Cada dia en el Dispensari instal·lat en els baixos de l'Hospital, una multitud de pacients acudeix en busca del remei que completament gratuïts els és subministrat.

L'estadística dels serveis fets durant el mes de juliol passat és la següent:

Serveis prestats en el mes de juliol

Malalts que han passat per al Dispensari, 603.

Malalts visitats per primera vegada, 60.

Detall dels treballs efectuats

Visites, 205.

Radioscòpies, 41.

Anàlisis, 42.

Tractaments, 404: Neumotòrax, 11. Injeccions, 350. Tractaments amb sanocrisina, 43.

Medicaments entregats (a part d'injectables): Específics farmacèutics, 90; a 72 malalts.

Servei de Vacunació antituberculosa amb la vacuna "Calmette Guerin"

Nadons vacunats a la capital, 34.

Id. revacunats, 3.

Id. vacunats en els pobles de les Comarques Gironines, 104.

Infants nascuts a la capital en el referit mes, 39.

Els números d'aquesta estadística són prous eloqüents perquè ens atrevim a fer-hi comentaris. Els deixem a l'albir dels nostres llegidors, que no dubtem faran justícia vers aquests homes que tan abnegadament treballen en profit dels pobres tuberculosos de les comarques gironines, salvant-ne molts els quals, tacats del terrible flagell per manca d'una direcció mèdica adequada i de medicaments apropiats caurien víctimes de tan terrible mal, que tants estralls produeix als pobles.

Més, sobre el comunisme agrari a Girona

El Governador ha facilitat avui a la premsa la següen nota:

Els senyors Josep Bech Olivet, President S. A. de les terres gironines, Porcalles, Alcalde de Llansà i individu del Consell de la mateixa entitat En Pere Nogué, Alcalde de Vilajuïga, han visitat el Sr. Governador per a comunicar-li llur protesta i desautorització de les fulles que els senyors Juscafresa, Miravitlles i altres han fet circular per aquesta provincia.

Els senyors esmentats ratificaren davant del Sr. Governador civil el seu desig de resoldre les qüestions agràries dins la legalitat i sense crear amb actuacions pertorbadores dificultats a la República.

Com a conseqüència de la gestió els dits senyors lliuraren al Sr. Governador civil una nota signada per al Sr. Bech com a Precident, del tenor següent:

"En aquests darrers dies ha circulat una fulla que s'hi troba insert un manifest signat pels companys del Consell Directiu Juscafresa i Pla, d'Acció Social Agrària de les comarques gironines i a continuació un altre signat per J. Miravitlles, V. Colomer i L. Estartús, del B. O. C.

Per tal de restituir la veritat i posar les coses en el seu lloc em cal assabentar com a President d'Acció Social Agrària que, aquesta organització, res té a veure amb aquell manifest; i fins tinc de creure que haurà estat un mal entès, car de moment, no tinc antecedents per a jutjar els fets d'altra faisó.

Amb aital motiu, pel mitjà d'aquesta nota faig públic a tots els associats ço següent:

1.er Que el dia set del corrent mes va reunir-se el Consell irectiu d'Acció Social Agrària a la ciutat de Banyoles.

2.en Que el company Juscafresa, va proposar la publicació d'un manifest mancomunat amb el Bloc Obrer i Camperol, quin contingut havia de dir ço que diu el manifest insert a la fulla de referència.

3.er Davant la proposició esmentada, el company Porcalles, de Llansà, prengué la paraula fent veure la trajectòria que havia de seguir la nostra organització i oposant-se a co proposat pel company Juscafresa, pel mitjà de consideracions quemereixeren l'aprovació de tots els reunits, amb l'excepció dels companys Pla i Oliva, que no foren presents a la reunió.

4rt. S'acordà també a proposta del company Porcalles adreçar-se al Govern i la publicació d'una nota a la premsa per a demanar en nom d'Acció Social Agrària que els pagesos de la provincia fossin equiparats als del Panadés, pel que fa l'establiment de jurats mixtes; fent constar a la vegada que la nostra organització estava al costat dels rabassaires en tot allò que no signifiquessin actes de violència, puix la defensa de la República era obligació sagrada, per tal de reeixir en la consecució de les reivindicacions de la gent que treballa la terra.

5.è Per unanimitat també s'acordà continuar publicant "El Camp", inserint-hi les proposicions presentades al Palarment pel Sr. Santaló que són la voluntat dels acords presos per l'Assemblea celebrada els dies 15 i 16 de maig darrer a la ciutat de Banyoles; felicitar als diputats senyors Santaló i Puig d'Asprer i negociar la federació de la nostra organització amb la Unió de Rabassaires per tal de realitzar una acció mancomunada en profit de la nostra pagesia.

Aquests són els acords presos en aquella sessió i per ço mateix m'estranya la publicació de la fulla i manifest en qüestió. El demés són coses que pertanyen a la deliberació i resolució d'Acció Social Agrària, que he convocat ben apressuradament.

Amb tot, crec convenient dir i assegurar que Acció Social Agrària no s'ha ade rarthoportar daesehrartim seria una bogeria impròpia d'homes conscients l'ajudar a elements sistemàticament revolucionaris, sense obliudar la dignitat que ens cal tenir per tal de defensar amb valentia i coratge totes aquelles millores agràries que són part integrant del programa de l'Acció Social Agrària.

Aquesta és la veritat dels fets, que faig públics per tal de que els associats i demés jutgin amb vertader coneixement de causa, i sàpiguen a que atendre's mentre i tant no hagi la nostra organització celebrat l'Assemblea convocada als efectes consegüents.— **Joaquim Bech."**

(c) Ministerio de Cultura 2005

INDUSTRIAL

L'amor a la teva mara t'obliga a escriure amb la llengua materna; amb la llengua que ella et parla.
Posa els rètols en català.

Rètols en català

Cal insistir, no hi ha més remei. La premsa catalana fa una intensa campanya i el nostre modest però entusiasta concurs no pot mancar-hi. Cal insistir, i cal insistir en profit de tots: del botiguer i del comprador; perquè el canvi de rètols no augmentarà pas el preu dels articles, i en canvi la persistència dels rètols amb una llengua que no és la nostra, farà variar les recaptacions del calaix.

De les diverses opinions que han aparegut a la premsa, ens plau remarcar l'apareguda dijous al "Bloc del transeünt", de "La Publicitat", que diu així:

"Altrament jo ja fa anys que ho tinc resolt. I us prego que us fixeu que dic "fa anys". Això vol dir que sempre he trobat tot allò que m'ha calgut en botigues ben catalanes. En les meves correries he pres nota de les que trobava al meu pas. I quan no, preguntava amb insistència. I, fa anys, quan he d'encarregar un vestit, o un capell, vaig al carrer de Sans; calçat, Creu Coberta; camiseria, Ronda Sant Antoni; eines de tall, plaça del Pi; fotografia, Carme o Tallers; nines i joguines, carrer del Clot; teles, Aribau, etc., etc.

Es clar que en comprar em cal saltar d'una barriada a l'altra, però no em reca; Catalunya i la seva llengua és mereixedora mil vegades d'aquestes petites molèsties.

Ah! Encara he d'afegir que les botigues que practiquen la "bien entendida", la "concòrdia" o la "conllevància", encenent un llum al dimoni i un altre a Sant Antoni, no fan per mi. Les que jo freqüento són integrals, i cregeu que estic ben servit."

Aquesta actitud d'intransigència no és una excepció ni a Barcelona, ni a la nostra ciutat; tenim amics nostres que aquesta actitud la venen observant fa dies i no diem anys, perquè els comerços que tenien els rètols en català anys enrera, a Girona, es podien comptar amb els dits d'una mà i encara ens sobrarien dits! Es vergonyós dir-ho, però és veritat i cal esmentar-ho.

La nostra ciutat és provincianista en extrem. La influència del contingent oficial que radica a la capital pesa força a l'ànim del botigueret.

Ara les coses van canviant. Cal remarcar-ho; molts que tenen rètols en castellà, fan la propaganda i posen els rètols dels aparadors en català; això vol dir que el comerciant va donant-se compte dels vents que bufen i procura posar-se al nivell de les circumstàncies. Però no n'hi ha prou; cal canviar els rètols, cal que estiguin redactats, —i ben redactats, eh!— en la nostra llengua, altrament hom s'exposa que aquest accés de "conllevancia" els anuli les bones intencions de regeneració.

Hem analitzat la cara; cal que ho fem amb la creu? Ens diran potser que hi haurà un contingent de gent que no comprarà en els comerços que usin la nostra llengua, però aquesta afirmació cal rebutjar-la per insòlita; no neguem que n'hi poden haver, però en tan reduït nombre que no mereixen tenir-los en compte. Aquesta afirmació va avalada per les manifestacions d'un industrial que milita en les nostres rengleres, que ens digué fa tres dies que malgrat tenir els rètols en molt bon estat, que malgrat vendre en moltes corporacions de l'Estat i tenir molta clientela castellana, havia donat ordre al pintor per a canviar els rètols.

El poble vol els rètols en català i el poble que és el que consumeix i paga, és el que mana.

Les pancardes de la manifestació del dissabte, en la qual hi estaven representades totes les organitzacions republicanes, eren redactades en totalitat, en català, àdhuc les del Bloc Obrer i Camperol.

El poble parlà clarament i en català!

Què esperen els comerciants, els industrials en obeir al poble?

LLUIS D'ARMENTERA

Ajuntament

Carnet d'un espectador

Es celebra sessió de segona convocatòria presidida pel Sr. Josep Mª Dalmau, amb assistència dels regidors senyors Vidal, Busquets Ventura, Julià, Pascual, Rahola, Colomer i Ribas. Aprovada l'acta de la sessió anterior, es passa a la correspondència i despatx oficial sense que hi hagi res de important a esmentar.

Seguidament es llegeix una comunicació dels regidors regionalistes, protestant de la suposada desconsideració de què foren objecte per part del senyor Santaló en el parlament que féu després de la manifestació, des del balcó de l'Ajuntament, al combatre l'actuació de la Lliga Regionalista i "Veu de Catalunya" per creure-la contrària al règim republicà.

Com a protesta, diuen els regidors del Centre Catalanista, deixen de concórrer a la sessió per a pallesar-la més fortament.

El Sr. Rahola pren la paraula per a dir que parla per ésser testimoni del succeït i per saber positivament que el senyor Santaló no va pronunciar les paraules contra els regidors catalanistes de Girona, sinó dirigides als homes directius de la Lliga. "La Veu", amb un article comparant l'aixecament de Jaca amb la facècia del Sr. Sanjurjo, va produir justa indignació i amarada d'aqueste va parlar el senyor Santaló contra aquella actuació de la Lliga, sense referir-se per res ni remotament a l'actuació dels regidors del Centre Catalanista de Girona. Exposa l'actuació derrotista del Sr. Ventosa i Calvell, i acaba assegurant que mai el senyor Santaló es referí als companys regidors de Girona.

Sl Sr. Dalmau, diu que encara que ell no era present a la manifestació totes les referències que té, corroboren el dit pel Sr. Rahola i diu que de totes maneres farà arribar a mans del Sr. Santaló la protesta dels regidors regionalistes.

S'aprova la reglamentació dels llocs del mercat segons moció del senyor Dalmau; la construcció de voreres a l'escola de la Mercè; i queda damunt la taula un dictamen de Foment sobre construcció d'una casa per infants i pisos dels mestres.

Als precs i preguntes anotem: una del Sr. Vidal perquè la Corporació acordi fer constar en acta el sentiment per la mort del fill gran del regidor senyor Pere Cerezo. Així es fa. Del mateix senyor Vidal sobre policia al riu. Una del Sr. Pascual interessant del Sr. Governador la repatriació als seus pobles respectius dels obrers que anant a França es troben que no hi poden entrar, i que s'activi l'embellament de les façanes de les cases.

I no havent-hi res més, s'aixeca la sessió.

COMENTARI

La sessió venia precedida d'una gran espectació per rumorejar-se a la nostra ciutat durant tota la setmana que els regidors del Centre Catalanista demanarien explicacions al Sr. Santaló per les paraules pronunciades contra la Lliga Regionalista en la manifestació celebrada el passat dissabte. El rumor prengué gran consistència; girant un diari de Barcelona veiérem que s'anuncià que aquest assumpte tindria derivacions al Consistori gironí. Donades a aquestes circumstàncies, doncs, no és estrany que assistís a la sessió un públic nombrós. Així fou en efecte; l'assumpte és portat al Consistori per mitjà d'una protesta per escrit que signen tots els regidors del Centre Catalanista i el senyor Regàs, que fins avui no s'ha amagat de dir que no és ni ha estat mai soci del Centre ni de la Lliga.

En l'esmentat escrit fan constar que per a donar més solemnitat a la protesta no assisteixen a la sessió. També manifesten que presentaren la seva candidatura i sortiren regidors sota la gloriosa bandera de la Lliga Regionalista. Aquestes afirmacions seran avui l'objectiu del nostre comentari. Certament, els escons del Consistori ocupats solament a la banda esquerra és a dir, havent-hi únicament regidors d'un sol sector polític, dóna la sensació d'una cosa privada, íntima, maneada de l'aire del carrer.

Una sessió sense discussions, sense polèmiques més o menys apasionades treu tot el caire democràtic que deuen tenir les Corporacions populars en les audiències públiques. Entenem doncs que seria un gran mal que no hi hagués a l'Ajuntament les minories que fiscalitzin, que facin oposició, que discuteixin, car és sabut que de la discussió en ve la llum i no hi ha dubte que és un estímul per als uns i per als altres en posar tot l'interès de fer les coses ben fetes.

Novament ens trobem en un cas, que podríem dir-ne de fruita prohibida dintre la Corporació i contra del parer de tants comentaristes que diuen que els Ajuntaments són solament administratius, no tenen més remei que deixar l'administració a un costat i donar pas lliure a la política.

Aquestes paraules són com el pròleg del nostre segon comentari. Els regidors firmants de l'escrit de protesta diuen que presentaren la seva candidatura com afiliats a la Lliga Regionalista i això no és cert. Ni en els cartells de propaganda per als carrers ni en el manifest electoral ni en l'escrit que presentaren el dia de la constitució de l'Ajuntament esmenten una sola vegada que siguin de la Lliga. Sempre fan constar que són del Centre Catalanista de Girona, entitat que al nostre entendre no era quan es celebraren les eleccions, ni és avui adherida a la Lliga.

Així com Sant Pere negà al Mestre per tres vegades, caldria sapiguer quantes i quantes vegades aquests senyors que avui afirmen aixoplugar-se sota la bandera política de la Lliga han afirmat el contrari, si la seva afirmació pot produir-los la recerca d'uns vots o la inscripció d'un nou soci per al Centre. Fa anys un ferm catalanista que va ésser diputat per les nostres encontrades, va dir unes paraules en contra del procedir polític de la Lliga, paraules que tingueren en aquell temps una gran popularitat i que eren d'una comicitat extraordinària. Encara que segurament molts dels llegidors les recorden, no resistim la temptació de reproduir-les per la gran semblança que hi ha entre la conducta política de la Lliga d'aleshores i la conducta política ambigua d'avui dels dirigents i dels regidors del Centre Catalanista. La Lliga Regionalista, digué el polític que fem referència, és una entitat política que s'infla i es desinfla; quan s'infla fan el cucut; quan es desinfla, fan la piula.

FRIC

ANTENA

bient de la Cambra favorable a les reivindicacions catalanes.

ROYO OBSTRUCCIONISTA

No sabem encara, a l'hora d'escriure aquestes quartel.les, quina serà la sort de l'article 14 de l'Estatut, únic del Títol tercer.

Hem vist anunciada una esmena del senyor Royo encaminada a disminuir les facultats del Parlament català.

Aquest senyor Royo després de l'astorament que va produir-li la militarada, vol tornar a impedir l'atorgació de facultats efectives a Catalunya.

Però és que el senyor Royo creu encara que ha de donar satisfacció a uns electors, que, segons ell, són contraris a les concessions autonòmiques a Catalunya?

Obcecat amb veus, que s'ha demostrat que no eren ni populars ni democràtiques, sino ben al contrari, autòcrates i imperialistes, no sap treure conseqüències al moviment fracassat.

Que recordi el senyor Royo que els que oferien presentar-lo candidat en les properes eleccions per Madrid són precisament els elements que avui descansen de les grans fadigues d'organització de la militarada en les celles de les presons, i es convencerà que no representa cap sector d'opinió republicana, al menys que sigui tan ingenu que s'empassi innocentment que el moviment frustrat era produït per un bé de la República.

Si tingués vergonya el senyor Royo després del què ha cucceït tindria de tenir pressa en amagar-se penedit de haver fet tant ma la la República amb la seva tasca obstruccionista.

DUBTES

Ho és el d'emetre criteri sobre el projecte de llei, avui llei, d'expropiació de bens dels que hagin pres part en la recent militarada.

Perquè és indubtable que la llei referida, encara que sigui mesura excepcional és tan radical que un no sap si ha de predominar més la violència jurídica que representa que l'interès polític que serveix.

"Estem en peu de guerra" ha dit Azaña, per tant, estem en us de totes les armes i de tots els recursos per a salvar la República i tot el que la República representa per la salut i àdhuc per la vida del país.

Està bé, però... Però si els ressorts de govern són amples i molts, no és millor subjetivar la pena? No és millor no establir antecedents, que són una violació de principis jurídics encara en peu en tot el món?

A contracor hem seguit la gestació de la llei votada per les Constituents, la seva lectura acollida amb aplaudiments i la seva dsicussió per immensa majoria — 262 vots contra 14.

Es evident que aquest és el primer acte de caràcter profundament revolucionari del Govern republicà, perquè és una subversió de l'estatuit fins ara.

Si com a mesura política, de seguretat social, l'hem de judicar, no més desitjem que sigui beneficiós per la República.

ELS MÉS ALTS

Evidentment la llei que comentem en mig d'una sèrie de vacillacions, va dirigida contra les classets altes, les que s'han constituït en aristocràcia i volen representar la selecció del país. Contra aquestes classes que per ésser demés adinerades són la més típica de les oligarquies del règim monàrquic.

Els nobles grans terratinents, auriolats de títols i condecoracions han jugat un primer paper en la història d'Espanya, tant que fins podem dir que ells han estat els rectors de la vida politcia i social del país. Les lleis, sobretot els tractats de comerç, es feien a son honor i profit.

En conjunt han estat sempre elements discols, àdhuc amb la corona, ço que no els impedia de mostrar-se servils quan convenia. El seu orgull ha tapat sovint la seva manca d'intelligència i la seva enorme incapacitat per a actuar de força directiva.

Es natural que odiin de cor la República i la democràcia. Es natural que vulguin rompre una llança en defensa del privilegi que han perdut. Per això els havem vist enderiats contra el règim, sabo-

"El Gironès" i nosaltres

Nosaltres dèeiem en el nombre passat:

"El Centre Catalanista" de Girona no s'ha ofert al Govern Civil amb motiu dels fets esdevinguts.

"El Gironès" d'ahir publicava el següent solt:

"**Vibració** anuncia a grans titulars que el "Centre Catalanista" no ha anat a oferir-se al Govern Civil amb motiu de la darrera militarada.

Vibració, però, es calla que "El Gironès" i els homes que ostenten representació del Centre Catalanista, han fet el que devien sense rastrejar ni adular."

Si els redactors d'"El Gironès" i els homes que ostenten la representació del "Centre Catalanista" creuen que oferir-se al Govern Civil en moments d'una revolta que no sabem quines repercussions podria tenir a la nostra ciutat.

Si aquests senyors creuen que mentre a Sevilla la situació era inserta i no se sabia fixament la veritable importància de la sanjurjada, la reunió d'elements republicans que espontàniament es presentaren al Govern Civil a oferir el seu esforç per tot quant fos necessari amb prevenció de qualsevol moviment sediciós que pogués presentar-se a la nostra ciutat, era un acte d'"adular i rastrejar" tenen tota la raó. Però com que nosaltres i totes les persones que tenen un concepte clar de la seva responsabilitat, diuen i creuen que la nostra actitud i la dels republicans que acudiren al Govern Civil no fou altra cosa que complir amb el seu deure, aquestes paraules bilioses d'"El Gironès" ens fan llàstima i fàstic.

Caixa d'Estalvis de la Generalitat de Catalunya

SUCURSAL DE GIRONA: Plaça del Oli núm. 1

COMPTES DE CONTRIBUENT

En combinació amb el Servei de Recaptació de Contribucions de les Comarques Gironines, que està a càrrec de la Comissaria de la Generalitat, té establerts la Caixa d'Estalvis uns comptes, mitjançant els quals i amb càrrec als mateixos, cuida aquesta Caixa del pagament dels rebuts de contribució Industrial i Territorial (Rústega i Urbana). Utilitats sobre sous, sobre participació en els beneficis, sobre timbre de negociació, sobre interessos d'Obligacions de Companyies, Corporacions i particulars i, en general, de tots aquells pagaments que deguin efectuar-se per tots els conceptes d'ingrés directe, qual quantia i concepte sigui notificat prèviament per la Delegació de Finances, a qual efecte el Servei de Recaptació de Contribucions cuidarà d'avisar als contribuents els ingressos directes que deguin efectuar, i, conseqüentment, donarà a la Caixa d'Estalvis de la Generalitat de Catalunya l'oportú avís.

Així mateix, cuida aquesta Caixa de pagar i retirar, amb càrrec als mateixos comptes i subjectant-se a les mateixes condicions, els rebuts de Patent nacional de circulació d'automòbils.

Tots els rebuts, comprovants i patents retirats per mitjà de la Caixa d'Estalvis, són enviats a domicili de l'interessat, acompanyats d'una carta explicativa de l'estat i saldo del seu compte de contribuent, **sense cobrar per aquest servei despesa de cap mena**, salvant el de correu, si la mateixa es veiés obligada a utilitzar-lo.

Els saldos creditors dels comptes de contribuent devengaran un interès **del 2 per 100 anual a favor dels titulars** dels mateixos, en igual forma que es ve abonant als titulars llibretes d'estalvi a la vista.

Des d'aquesta data queda obert al públic aquest nou servei.

Per a més detalls a les Oficines de la Caixa, Plaça de l'Oli, 1.

Girona, 21 de juny de 1932.

(c) Ministerio de Cultura 2005

SURT ELS DISSABTES.
Preu de subscripció: 2'50 ptes. trimestre
NUMERO SOLT: 10 CÉNTS

VIBRACIÓ

Setmanari Catalanista Republicà

REDACCIO I ADMINISTRACIO:
Plaça de la Independència, núm. 8, pral.
TELEFON NUM. 396

Mirador esportiu

Organització del futbol gironí

II

En l'article anterior, tractàvem de l'organització dels clubs en grups per tal de facilitar els desplaçaments en els partits de campionat amb la mínima despesa, al mateix que fomentaven el futbol en els llocs petits.

Tractarem avui de la part directriu.

La Lliga Amateur des de Barcelona no ha pogut donar l'abast a l'enorme treball que de tot Catalunya ha pesat sobre les seves espatlles i això és la causa que els falls del Comitè de Competició vinguessin retrassats—un fall ha tardat dos mesos — i que tota l'organització se'n ressenti, repercutint en desprestigi de la Lliga, arribant aquest estat de coses a produir la insubordinació en el campionat passat.

Si la Lliga Amateur pogués organitzar-se burocràticament i aquestes falles fossin per manca d'entusiasme parlaríem més clar i més contundent, però com que hem viscut vàries vegades les feixugues tasques de la Lliga Amateur i veiem que amb la petita consignació que tenen per a l'organització i manteniment de les oficines, el seu entusiasme completament desinteressat els fa fer miracles, preferim callar les censures i donar una solució.

Per a organitzar la part directriu de la Lliga Amateur a les comarques gironines no cal pas trencar-se el cap com vulgarment es diu: els estatuts vigents de la Lliga Amateur són ben clars.

Diu l'article 5:

"Quan les circumstàncies ho aconsellin o així sigui demanat per un nombre de clubs no inferior a sis, el Consell Directiu de la Lliga acordarà la constitució de Comitès de manteniment i foment del futbol comarcal, encarregats dels següents extrems:

a) Foment del futbol.

b) Convocar i presidir les reunions dels clubs per a la preparació de l'elecció dels Comitès de Competició.

c) Resoldre les qüestions que es suscitin entre els clubs de la seva demarcació, quan aquests, per unanimitat, els concedeixin aquesta atribució en acordar la creació del Comitè. En cas contrari, la intervenció del Comitè en les qüestions que puguin suscitar-se, serà purament conciliatòria.

El nombre de membres dels Comitès de manteniment i foment del futbol comarcal, no serà superior a cinc; i el seu nomenament es farà pels clubs interessats, en forma de votació en la que resultin representades les minories.

Els acords referents a constitució i forma de funcionament d'aquests Comitès hauran d'ésser aprovats pel Consell Directiu de la Lliga perquè puguin quedar legalment constituïts.

Tots els acords podran ésser objecte d'apel·lació davant del Consell Directiu de la Lliga, a condició de complir tots els tràmits i formulismes que aquest fixi."

Com pot comprovar-se, l'article és clar; manca solament "que les circumstàncies ho aconsellin o així sigui demanat per un nombre de clubs no inferior a sis".

Els clubs tenen la paraula, si volen poden ésser ells mateixos els directius de les seves activitats.

Tenim donada la fórmula de disputar el campionat, i l'organització d'una part directriu; anem per l'altra, el Comitè de Competició.

Per a elegir l'esmentat Comitè també trobem la fórmula en els reglaments de la Lliga. Poden seguir-se perfectament els mateixos tràmits que es requereixen per a elegir els de Barcelona.

Per a major claredat, copiem els articles que ens referim:

"Comitès de Competició
Constitució

Art. 16.— Els Comitès de Competició, que s'elegiran en la forma fixada pel Reglament de la Federació Espanyola, estaran integrats per tres membres amb representació personal, els quals forçosament hauran d'ésser socis d'algun dels clubs afiliats a la Lliga.

Atribucions

Art. 17.— Els Comits de Competició tindran les atribucions següents:

(a) Aprovar les actes dels partits de la seva corresponent competició.

(b) Fallar en primera instància les protestes formulades reglamentàriament en les actes dels partits i que es refereixin a clubs i jugadors pertanyents a la mateixa competició.

(c) Imposar les sancions de conformitat al què preveu el Reglament de la Federació Espanyola.

Dissolució

Art. 18.— Els Comitès de Competició, en acabar-se els partits corresponents als campionats o concursos per als quals foren elegits, automàticament quedaran dissolts, una vegada ja fallats tots els assumptes pendents de resolució.

Art. 19.— El Consell Directiu de la Lliga podrà disoldre els Comitès de Competició quan la seva actuació no respongui a la seva finalitat, per incompliment del seu deure, o també per excedir-se de llurs atribucions, justificant-ne els motius davant el Consell Directiu de la Federació."

Com pot veure's, els clubs són sempre els designats per ocupar els llocs directius; això vol dir que el club ha de nomenar el seu representant per integrar aquestes juntes i encara que el club sigui el Figueres o l'Olot, posem per cas, el seu delegat pot ésser de Girona, si aquests Comitès, com és natural, tenen el domicili fixat a la nostra ciutat igualment com els clubs Palafrugell, Girona, etc., tenen els seus representants a Barcelona.

Manca solament tractar l'espinós assumpte del Col·legi d'Arbitres, però com que ens hem allargat massa, ho deixarem per la setmana vinent.

LLUIS BOTA I VILLA

★

Ciclisme

XIV VOLTA CICLISTA A CATALUNYA

S'ha iniciat la inscripció de corredors i per la qualitat dels inscrits pal·lesa que no endebades s'ha pronosticat que enguany serà la que despertarà més interès.

Els inscrits són:

1. Joan Mateu, de Pla de Cabra, primera categoria, U. E. de Sans.
2. Ramon Domingo, d'Igualada, segona categoria.
3. Dominco Piemontessi, primera categoria.
4. Allegro Grandi, primera categoria.
5. L. Giacobbe, primera categoria.
6. Meini, primera categoria.
7. Cavallini, primera categoria.
8. Josep Campamà, de Barcelona, primera categoria.
9. Vicens Bachero, de Barcelona, primera categoria.
10. Joan Jimeno, de Barcelona, segona categoria.
11. Jaume Llorenç, de Barcelona, tercera categoria.
12. Ferran Munner, de Barcelona, (Nandu).
13. Marcel Maurel, d'Aucamville, primera categoria, francés.
14. M. Manche, de Roubaix, primera categoria, id.
15. M. Hargues, de Tarnos, primera categoria, id.
16. M. Latcegarray, de Bayona, primera categoria, id.
17. Vicens Buisants, de Limoges, primera categoria.
18. Josep Famanes, de Limoges.
19. Cyprien Elis, de Carcasone, primera categoria.
20. Valerià Riera, de Valence, primera categoria.

La inscripció a drets senzills es tanca el dia 27 del corrent.

De moment, Canyardo, Montero i Cardona, els tres asos de l'Orbea no han estat inscrits per dificultats econòmiques.

Esperem però, que durant els dies que manquen per tancar-se la llista d'inscripció, seran resoltes i no fallarà el concurs d'aquests corredors.

El Comitè de Girona, està treballant activament per a recaptar cabals per cobrir les despeses de final d'etapa a la nostra ciutat.

Les cases comercials que no hagin rebut solicitud de subvenció i vulguin contribuir-hi poden adreçar-se a la secretaria de l'Ajuntament que els facilitaran tota mena de detalls perquè és el lloc de reunió de l'esmentat Comitè.

★

Futbol

Demà a Vista Alegre, tornem a tenir un Palafrugell-Girona.

De les vegades que portem vist aquest partit, demà és sens dubte el que presenta més interès, puix el resultat assolit en l'última vegada que s'enfrentaren aquests equips a La Bisbal empataren a 2 gols, aconseguits els del Palafrugell a les acaballes del partit.

El partit de demà, és a profit de la Mutual Esportiva de Catalunya i la Federació, per a donar més alicient a l'encontre obliga a presentar equips complets.

Cal que els esportius gironins facin cap a Vista Alegre demà a la tarda, puix ultra la finalitat benèfica del partit, té un interès deportiu altament remarcable.

Gràfiques DARIUS RAHOLA.-Girona

ANTENA

tejant-lo sempre que podien — des de actes infantils com el no fer-se vestits ni anar al Liceu, com a exportar capitals i fer una temptativa de revolucioneta.

S'han de resignar, i cal que ho entenguin, a no ésser més que un altre ciutadà, amb una millor vida i amb una major elegància.

BONS PRESSAGIS

Rovira i Virgili de la ponència que estudia la futura organització político-administrativa de Catalunya, aprofitant unes paraules del president senyor Macià, per les que assenyalava una orientació genèrica, ha escrit un interessant article — com tots els seus — en el que tracta novament de tant important com delicada qüestió.

Ens plau de dir que tant el President com Rovira i Virgili enfoquen el problema en el seus veritables termes, segons el nostre modest entendre.

Es a dir, convençuts de que és un mal per Catalunya la desproporció descomunal del cap i casal, tendeixen a que la constitució interna de Catalunya sigui el més descentralitzada possible, prenent per pivot de tot l'edifici la comarca i procurant que aquesta tingui el major nombre possible de serveis i atribucions; amb manteniment per determinades coses d'una entitat intermitja que coordini l'eficàcia de la funció amb les mínimes despeses.

D'aquesta manera farem una tasca inicial que ha de marcar una petja inesborrable en aquesta somniada i benamada Catalunya lliure.

CARRETERES

Carreteres dolentes i polsoses són les que l'Estat conserva en les nostres terres. Carreteres indignes dels nostres dies i de la nostra civilització.

El centralisme amb tota la caterva de funcionaris inadaptats i buscabrenes, ha nalment els serveis públics. Es qüestió de que la Generalitat del demà posi els cinc sentits en esmenar el bat-i-bull burocràtic actual, amb el mum de la seva ineficàcia i de la seva inèpcia.

Es una de les coses que millor es venrà el canvi substantiu de les coses, serà en la conservació de les carreteres, en tenir-les ben captingudes, en tenir-les esfaltades, en posar-hi abundancia d'indicadors, etc., etc.

El problema és més simple del que a primera vista pot semblar, perquè és qüestió de voluntat, de bona voluntat. D'aquella bona voluntat que creiem ha marcat alguna vegada en les oficines de l'Estat, per un estat especial de predisposició que impedia que s'obtingués el rendiment adequat del treball esmerçat.

UN PROBLEMA

El "Centre Catalanista" de la nostra ciutat és un problema insoluble.

Mentre alguns dels seus socis us juren i rejuren que no estan afiliats a la Lliga Regionalista de Barcelona, els representants del "Centre" en el nostre Ajuntament s'agafen tant a la valenta unes paraules de Santaló contra la campanya antirepublicana que va portant a cap la Lliga, que no assisteixen a la reunió del Consistori i des de les planes de "El Gironès", intensifiquen la campanya bilosa contra Santaló.

El bon ciutadà es pregunta: Si els del "Centre Catalanista", no estan, ni volen estar afiliats a la Lliga, encara que sien manats per aquells, perquè recullen unes paraules de Santaló contra la Lliga, com si fossin dites contra ells?

Com hem dit, és un problema insoluble, insoluble fins que el "Centre Catalanista" no acordi oficialment ésser adherit a la Lliga Regionalista, allavors estaria solucionat i es podrien molestar i protestar si s'ataqués a la tantes vegades repetida Lliga.

Entesos?

Llegiu i propaqueu VIBRACIÓ

S'Agaró

amb tot l'encant de la seva naturalesa i de la seva urbanització

Banys
Platja
Esbarjos
Restaurant

és el lloc ideal per a viure uns moments de joia i benestar en aquests mesos d'estiu.

Aneu a S'Agaró

Caixa d'Estalvis de la Generalitat de Catalunya
SUCURSAL DE GIRONA

FESTA DE L'ESTALVI. - 31 octubre de 1932

10 Beques de 500 pessetes cada una - Pessetes 5000.

El Consell d'Administració de la Caixa d'Estalvis de la Generalitat de Catalunya, Sucursal de Girona, ha acordat, en celebració de la FESTA DE L'ESTALVI, destinar CINC MIL PESSETES, per tal de contribuir a les despeses d'estudis d'impositors o fills d'impositors de la susdita Caixa.

Per tal de tenir dret a l'esmentada subvenció, caldrà demanar-ho per escrit dirigit al Sr. Director de la Caixa d'Estalvis de la Generalitat de Catalunya, Sucursal de Girona, essent condicions indispensables les següents

Esser impositor o fill d'impositor, amb llibreta oberta en aquesta Sucursal.

Deuran acompanyar-se a l'instància els documents següents:

Certificació de l'Alcaldia acreditativa dels bens que posseeix l'interessat i els seus pares.

Certificació de bona conducta.

Certificació acreditativa de la capacitat per els estudis, lliurat per la direcció de l'escola o taller on darrerament hagi estudiat o practicat.

Per a la classificació es tindrà en compte, la major capacitat, el grau de pobresa i l'antigüitat de la llibreta.

(c) Ministerio de Cultura 2005